

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ
 بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
 يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿۱۱﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ
 إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿۱۲﴾

وَرَقَّةٌ مِّنْ نَّجْمٍ مَّا تَأْتِي بَيْنَ يَدَيْهِ فَهُوَ عَلَيْهَا وَعَلَىٰ قَرْنَيْهِ مِن
 سِوَاهِ هَذِهِ مَكِّيَّةٌ مِّمَّا نَزَّلَ فِي عَشْرِ الْأَشْهُرِ الَّتِي تَرَكُوا فِيهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 الرَّكْبَةُ أَحْكَمَتْ آيَتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ۗ أَلَّا
 تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿۱۰﴾ وَإِنْ اسْتَغْفَرُوا
 رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ يَمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَ
 يُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿۱۱﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۲﴾
 إِلَّا أَنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ الْأَلْبَابُ يَسْتَغْفِرُونَ
 شَيْبًا بِمَ يَعْلَمُونَ مَا يَلْمِزُونَ وَمَا يَعْلَنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۳﴾

107. அல்லாஹ் உமக்கு ஒரு இடரை அடையச் செய்தால் அதனை நீக்குகிறவன் அவனைத் தவிர (வேறு) எவரும் இல்லை; மேலும், அவன் உமக்கு யாதொரு நன்மையை நாடினால் அவனது பேரருளை தடுப்பவர் எவருமில்லை; தன் அடியார்களில் அவன் நாடியவர்களுக்கு அதனை பெற்றுக்கொள்ளுமாறு செய்கின்றான்; அவனோ மிக்க மன்னிப்போன்; மிகக் கிருபையுடையோன்.

108. நபியே! நீர் கூறுவீராக: "மனிதர்களே! நிச்சயமாக உங்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து இந்தச் சத்திய (வேதம்) உங்களிடம் வந்திருக்கிறது; ஆகவே எவர் நேர் வழியில் செல்கின்றாரோ, அவர் (அந்) நேர் வழியில் செல்வதெல்லாம் தன(து நன்மை)க்காகவேதான்; மேலும், எவர் வழி தவறுகின்றாரோ, அவர்வழி தவறுவதெல்லாம் அவருக்கே (கேடாகத்) தான்; அன்றியும், (நீங்கள் விசுவாசிகளாக ஆவதற்கு) உங்களுக்கு நான் பொறுப்புடையவனல்லன்".

109. (நபியே!) உமக்கு (வஹீ மூலம்) அறிவிக்கப்படுகின்றவற்றையே நீர் பின்பற்று வீராக! மேலும், அல்லாஹ் தீர்ப்பு வழங்கும் வரையில் பொறுமையுடன் இருப்பீராக! இன்னும், அவன் தீர்ப்பளிப்பவர்களில் மிகவும் சிறந்தவன்.

அத்தியாயம் : II

ஹூது

வசனங்கள் : 123 மக்கீ ருகூஃகள் : 10

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் நா. (இது அல்லாஹ்வின்) வேதம்; இதன் வசனங்கள் உறுதியாக்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் அவை தீர்க்கமான அறிவுடையவன், நன்கறிந்தவனிடமிருந்து தெளிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

2. "நீங்கள் அல்லாஹ்வைத் தவிர (வேறு யாரையும்) வணங்காதீர்கள்; அவனிடமிருந்து உங்களுக்கு நிச்சயமாக நான் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனாகவும், நற்செய்தி கூறுபவனாகவும் இருக்கிறேன்" (என்றும்),

3. மேலும், "நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனிடத்தில் பாவ மன்னிப்பைத் தேடுங்கள்; அதன் பின்னர் (பாவங்களை விட்டு தவ்பாச் செய்து) அவன் பக்கம் திரும்புங்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) அவன் குறிப்பிட்ட ஒரு காலம் வரையில் உங்களை அழகான சுகமாக சுகமடையச் செய்வான்; இன்னும், சிறப்புற்றுகுரியவர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது சிறப்பை அவன் கொடுப்பான்; நீங்கள் (அவனைப்) புறக்கணித்தால், (மா)பெரும்நாளின் வேதனையை நிச்சயமாக உங்கள் மீது நான் பயப்படுகின்றேன்" (என்றும்),

4. "அல்லாஹ்வின் பக்கமே உங்கள் மீளுமிடம் இருக்கிறது; அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்" (என்றும் நபியே! நீர் கூறுவீராக.)

5. (மனிதர்கள்) தங்களை (அல்லாஹ்வாகிய) அவனிடமிருந்து மறைத்துக் கொள்வதற்காக, தங்கள் நெஞ்சங்களைச் சுற்றி (மறைத்து)க் கொள்கின்றனர் என்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்து கொள்வீராக! (நித்திரைக்குச் செல்லும்போது) அவர்கள் தங்கள் ஆடைகளால், தங்களை மூடிக் கொள்ளும் சமயத்தில் (தங்கள் நெஞ்சங்களில்) அவர்கள் இரகசியமாக்குவதையும், (அதற்கு மாறாக) அவர்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் அவன் (நன்கு) அறிகிறவன் என்பதை (நீர்) அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக அவன் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை நன்கறிகிறவன்.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَ
 يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦﴾ وَ
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
 عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عِبَادًا وَلَئِنْ قُلْتَ
 إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
 هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَلَئِنْ أَخْرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى آتَةٍ
 مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَجِبُهَا الْيَوْمَ يَا تِيهَمَ لَيْسَ مَصْرُوفًا
 عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أذَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِتْرَ حِمَّةٍ ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ كَافِرٌ ﴿٩﴾
 وَلَئِنْ أذَقْنَا نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَةٍ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
 السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾
 فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضٌ مَّا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
 صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ
 مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

6. பூமியிலுள்ள எந்த ஊர்வனவும் அவற்றின் உணவு அல்லாஹ்வின் மீது (பொறுப்பாக) இருந்தே தவிர இல்லை; அவை தங்குமிடத்தையும், அவை ஒப்படைக்கப் பட்டு (சேரு)மிடத்தையும் அவன் (நன்கு) அறிகிறவன்; (இவை) யாவும் (வவ்ஹூல் மஹஃபூல் என்னும்) தெளிவான புத்தகத்தில் (பதிவு செய்யப் பட்டு) இருக்கின்றன.

7. அவன் எத்தகையோனென்றால், வானங்கள் , மற்றும் பூமியை ஆறு நாட்களில் படைத்தான் _ (அச்சமயம்) அவனுடைய 'அர்ஷு' தண்ணீரின் மீதிருந்தது; உங்களில் நற்கருமங்களை நன்றாகச் செய்வோர் யார், என்று உங்களை அவன் சோதிப்பதற்காக (அவன் படைத்தான்) மேலும், " இறந்த பின்னர் நிச்சயமாக (உயிர் கொடுத்து) நீங்கள் எழுப்பப்படுபவர்கள் " என்று அவர்களிடம் நீர் கூறினால் அதற்கு, "இது பகிரங்கமான சூனியமேதவிர வேறில்லை" என்று நிச்சயமாக நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர் கூறுகின்றனர்.

8. அவர்களுக்கு வேதனையை ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் நாம் பிற்படுத்தினால், "அதனைத் தடுத்துக் கொண்டது எது?" என(த்திட்டமாக) அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்; அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அவர்களிடம் அது வரும் நாளில், அவர்களை விட்டு அது தடுக்கப்படுவதாக இல்லை; இன்னும், அவர்கள் எதைப்பிரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளும்.

9. மேலும், நாம் மனிதனுக்கு நம்மிடமிருந்து அருளை சுவைக்கும்படிச் செய்து, பின்னர் அதனை அவனிடமிருந்து நாம் பிடுங்கிக்கொண்டால், நிச்சயமாக அவன் நம்பிக்கையிழந்தவன்; பெரும் நன்றி கெட்டவன் (ஆக மாறி விடுகிறான்).

10. மேலும், அவனுக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்திற்குப்பின் அருட்கொடைகளை அவனுக்கு நாம் சுவைக்கச் செய்தால், அதற்குவன், "என்னை விட்டும் துன்பங்கள் போய்விட்டன; " என்று நிச்சயமாகக் கூறுகின்றான்; நிச்சயமாக அவன் மகிழ்ச்சியடையக்கூடியவன்; பெருமையடிப்பவன்(ஆக மாறி விடுகின்றான்)_

11. (துன்பங்களைச் சகித்துப்) பொறுத்துக் கொண்டு, நன்மையான காரியங்களைச் செய்தும் வருகின்றார்களே அத்தகையவர்களைத்தவிர _ அத்தகையோர் _ அவர்களுக்கு மன்னிப்பும், மாபெரும்(நற்கூனியும்) உண்டு.

12. ஆகவே,(நபியே!) "அவர்மீது ஒரு பொக்கிஷம் இறக்கிவைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா? அல்லது அவருடன் ஒரு மலக்குவரவேண்டாமா?" என்று அவர்கள் (உம்மைப்பற்றி)கூறுவதற்காக, உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவிக்கப்படுகின்றவற்றில் சிலதை (எத்தி வைக்காது)நீர்விட்டு விடக்கூடும். உம்முடைய நெஞ்சம் (வஹீமூலம் அறிவிக்கப்பட்ட) அதைக்கொண்டு இக்கட்டுக்குள்ளாகி விடக்கூடும்; நிச்சயமாக நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்தான்; அல்லாஹ்வோ ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் பொறுப்பாளனாவான்.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَتٍ وَ
 ادْعُوا مَن اسْتَطَعْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
 فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُم فاعلموا أَنَّمَا أَنزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَآنُ لَّا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَن كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ
 زِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾
 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا
 صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَن كَانَ عَلَى
 بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَى
 إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مَن
 الْأَحْزَابِ فَالْتَأَمُّ مَوْعِدُهُ فَلَاتَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
 مِّن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَن أَظْلَمُ
 مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَ
 يَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا
 لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
 اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

13. அல்லது (நமது தூதராகிய) "அவர் இதனைக் கற்பனை செய்துவிட்டார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? (அவ்வாறாயின், நபியே!) "இதைப் போன்று கற்பனை செய்யப்பட்ட பத்து அத்தியாயங்களை நீங்கள் கொண்டு வாருங்கள்; (நீங்கள் உங்கள் கூற்றில்) உண்மையாளர்களாக இருந்தால், அல்லாஹ்வை யன்றி உங்களுக்குச் சாத்தியமானவர்களையும் (இதுபோன்றதைக் கொண்டு வருவதற்காக) அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று நீர் கூறுவீராக!

14. அவர்கள் உங்களுக்கு பதிலளிக்கவில்லையானால், நிச்சயமாக அது இறக்கப்பட்டதெல்லாம் அல்லாஹ்வின் அறிவைக் கொண்டேதான்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு)நாயன் இல்லை என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; (இப்போதாவது) நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த முஸ்லிம்களாக ஆகிவிடுகிறீர்களா? (என்று கேளுங்கள்).

15. எவர்கள், இவ்வுலக வாழ்வையும், அதன் அலங்காரத்தையும் நாடுபவர்களாக இருக்கின்றார்களோ, அவர்கள் செயல்களுக்குரிய பலன்களை, இவ்வுலகத் திலேயே நாம் பூரணமாக அவர்களுக்கு நிறைவு செய்வோம்; அவர்களோ அதில் குறைவு செய்யப்படமாட்டார்கள்.

16. இத்தகையோர் தாம் - அவர்களுக்கு மறுமையில் (நரக) நெருப்பைத்தவிர (வேறு ஒன்றும்) இல்லை; அவர்கள் அ(வ்வுலகத்)தில் செய்தவை அழிந்தும் விட்டன; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவை வீணானவையேயாகும்.

17. தம் இரட்சகனிடமிருந்து வந்த தெளிவின் மீது இருப்பவர், (அதன் உண்மைக்குச் சான்றாக) அவனிடமிருந்து அவரை ஒரு சாட்சியும் அடுத்திருக்க இன்னும் அதற்கு முன்பு மூஸாவுடைய வேதம் வழிகாட்டியாகவும், அருளாகவும் இருக்க, அ(த்தகைய)வரா? (நிராகரிப்போர் போன்று ஆவார்? ஆகமாட்டார்.) அத்தகைய (ஆதாரங்களைக் கொண்ட)வர்களே அவரை நம்பிக்கை கொள்வார்கள்; மேலும், பல கூட்டத்தார்களிலிருந்து அவரை எவர் நிராகரிப்பாரோ, அப்பொழுது நரகமே அவருக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட இடமாகும்; ஆகவே, அ(வ்வேதத்)தைப் பற்றி நீர் சந்தேகத்தில் இருக்க வேண்டாம்; நிச்சயமாக அது உம்முடைய இரட்சகனிடமிருந்து (வந்து)ள்ள உண்மையாகும்; எனினும் மனிதர்களில் அதிகமானோர் (அதனை) நம்பிக்கை கொள்ளமாட்டார்கள்.

18. மேலும், அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்பவரை விட மிகப் பெரிய அநியாயக்காரர் யார்? அத்தகையோர் (மறுமையில்) தங்கள் இரட்சகன் முன் நிறுத்தப்படுவர்; மேலும், "இவர்கள்தாம் தங்கள் இரட்சகன் மீது பொய்யுரைத்தவர்கள்" என்று (மலக்குகளான) சாட்சிகள் கூறுவார்கள்; அநியாயக்காரர்கள் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் உண்டென்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்து கொள்வீராக!

19. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ்வின் பாதையை விட்டும் (அதில் செல்வோரைத்) தடுத்து, அதைக் கோணலாக்கத் தேடுகிறார்கள்; அவர்கள்தாம் மறுமையையும் நிராகரிப்பவர்கள் ஆவார்கள்.

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا
 يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَأَجْرَمَ
 أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِسُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَآخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَكْمَرِ وَالْبَصِيرِ
 وَالسَّيِّعِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا
 اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ
 اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ
 لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ
 إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ
 فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمْوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كِرهُونَ ﴿٢٨﴾

دفع لازم

تجويد

20. அத்தகையோர் _ பூமியில் (அல்லாஹ்வை) இயலாமையில் ஆக்கக் கூடியவர்களாக அவர்கள் இருக்கவில்லை; மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்களுக்கு பாதுகாவலர்களுமில்லை; (மறுமையிலோ) அவர்களுக்கு வேதனை இரட்டிப்பாக்கப்படும்; (நல்லவற்றை) செவியேற்கச் சக்தியுடையோராக அவர்கள் இருக்கவில்லை; (நேர்வழியைப்) பார்ப்போராகவும் அவர்கள் இருக்கவில்லை.

21. அத்தகையோர் தாம், தமக்குத் தாமே நஷ்டத்தை விளைவித்துக் கொண்டவர்கள்; அவர்கள் கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தவை (அந்நாளில்) அவர்களை விட்டும் மறைந்தும் விடும்.

22. நிச்சயமாக அவர்கள் _ மறுமையில் அவர்களே முற்றிலும் நஷ்டமடைந்தவர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

23. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து, தங்களுடைய இரட்சகன் பக்கம் அடிபணியவும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் _ அவர்கள் சுவனத்திற்குரியவர்கள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

24. இவ்விரு பிரிவினருக்கு உதாரணம்: (ஒரு பிரிவினர்) குருடரையும், செவிடரையும்; (மற்றொரு பிரிவினர்) பார்வையுடையவரையும், நன்கு கேட்பவரையும் போலாவர்; இவ்விரு பிரிவினரும் தன்மையால் சமமாவார்களா? (இதனைக் கொண்டு) நீங்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறமாட்டீர்களா?

25. மேலும், நிச்சயமாக நாம் நூஹை அவருடைய சமூகத்தாரிடம் அனுப்பி வைத்தோம்; "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்குப் பகிரங்கமாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவன்" என்று அவர் கூறினார்.

26. "அல்லாஹ்வைத் தவிர (மற்றொதையும்) நீங்கள் வணங்காதீர்கள். (அவ்வாறு மற்றொதையும் நீங்கள் வணங்கினால்,) துன்புறுத்தும் நாளின் வேதனையைப் பற்றி நிச்சயமாக உங்களின்மீது நான் பயப்படுகின்றேன்" என்று கூறினார்.

27. அதற்கு, அவருடைய சமூகத்தாரில் நிராகரித்தோரின் பிரதானிகள், (நூஹிடம்) "உம்மை எங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதராகவே தவிர (வேறு விதமாக) நாங்கள் காணவில்லை; இன்னும் எங்களில் ஆழ்ந்து சிந்திக்காத இழிவானவர்களே தவிர (வேறெவரும்) உம்மைப் பின்பற்றி நடப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை; உங்களுக்கு எங்களைவிட எந்தச்சிறப்பும் இருப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை; மாறாக உங்களைப் பொய்யர்களெனவே நாங்கள் எண்ணுகின்றோம்" என்று கூறினார்கள்.

28. அ(தற்க)வர் கூறினார்: "என்னுடைய சமூகத்தாரே ! நீங்கள் கவனித்தீர்களா? என் இரட்சகனுடைய ஆதாரத்தின் மீது நான் இருந்து, அவன் தன் புறத்திலிருந்து அருளை எனக்குக் கொடுத்திருந்தும் (அது உங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாமல்) உங்களுக்கு மறைக்கப்பட்டு விடுமானால், அதனை நீங்கள் வெறுத்தவர்களாக இருக்க, அதனைப் பின்பற்றும் படி நாம் உங்களை நிர்ப்பந்திப்போமா?"

وَيَقَوْمٍ لَا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَإِن أُجْرِي الْإَعْلَى اللَّهُ وَمَا أَنَا
 بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْقُوا رَبَّهُمْ وَلَكِنِّي أَرِكُمْ قَوْمًا
 تَجْهَلُونَ ﴿١٩﴾ وَيَقَوْمٍ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتَهُمْ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
 الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ
 لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا
 لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَكُتِرَتْ جِدَالُنَا
 فَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ
 بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٢٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصْمِي إِنْ
 أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَمَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ يُرِيكُمْ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ
 فَعَلَى إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَجْرِمُونَ ﴿٢٥﴾ وَأَوْحَى إِلَى نُوحٍ
 أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ
 بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
 وَلَا تَخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

29. அன்றியும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இதற்காக நான் உங்களிடம் எப் பொருளையும் (கூலியாகக்)கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி அல்லாஹ்விடமே தவிர (உங்களிடம்) இல்லை விசுவாசங்கொண்டோரை நான் விரட்டுபவனாகவும் இல்லை; நிச்சயமாக, அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனை (க் கண்ணியத்துடன்) சந்திக்கிறவர்களாவர். எனினும், நிச்சயமாக உங்களை அறியாதவர்களான சமூகத்தவராகவே நான் காண்கின்றேன்."

30. மேலும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! (விசுவாசங்கொண்டோரான) அவர்களை நான் விரட்டிவிட்டால், அல்லாஹ் வி(ன்தண்டனையி)லிருந்து எனக்கு உதவி செய்கிறவர்தான்? நீங்கள் சிந்திக்கமாட்டீர்களா?"

31. "அல்லாஹ்வுடைய பொக்கிஷங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன வென்று நான் உங்களிடம் கூறவுமாட்டேன்; நான் மறைவானவற்றை அறியவுமாட்டேன்; நிச்சயமாக நான் ஒரு மலக்கு என்று கூறவுமாட்டேன். மேலும், உங்களுடைய கண்கள் இழிவாகக்காண்கின்றனவோ அத்தகையவர்களுக்கு அல்லாஹ் யாதொரு நன்மையையும் அளிக்கவேமாட்டான் என்று நான் கூறவுமாட்டேன்; அவர்களின் மனங்களிலுள்ளதை (உங்களைவிட) அல்லாஹ்(தான்) மிக அறிந்தவன்; (இதற்கு மாறாக நான் எதையும் கூறினால்) நிச்சயமாக நான் அச்சமயமே அநியாயக்காரர்களில் உள்ளவன்(ஆகி விடுவேன்) என்றும் கூறினார்).

32. அ(தற்க)வர்கள், "நூஹே! நிச்சயமாக நீர் எங்களுடன் தர்க்கித்து விட்டீர்; பின்னும், எங்களுடன் தர்க்கிப்பதை அதிகமாக்கி விட்டீர். ஆகவே, நீர் உண்மையாளர்களில்(உள்ளவராக) இருந்தால், நீர் எங்களுக்கு வாக்களித்ததை எங்களிடம் கொண்டு வாரும்" என்று கூறினார்கள்.

33. அ(தற்க)வர், "அ(வ்வேதனையான)தை உங்களிடம் கொண்டு வருபவன் அல்லாஹ்தான்; (அதுவும்) அவன் நாடினால், (அதனைக் கொண்டு வந்து விடுவான்.) அவனை நீங்கள் இயலாமலாக்கிவிடுகிறவர்களும் அல்லர்" என்று கூறினார்.

34. "நான் உங்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்ய நாடினாலும், அல்லாஹ் உங்களை வழிகேட்டிலேயே விட்டு விட வேண்டுமென்று அவன் நாடியிருந்தால், என்னுடைய நல்லுபதேசம் உங்களுக்கு யாதொரு பயனையும் அளிக்காது; அவன்தான் உங்களுடைய இரட்சகன். (மறுமையில்) அவன்பக்கமே நீங்கள் மீண்டும் கொண்டு வரப்படுவீர்கள்"(என்றும் கூறினார்).

35. அல்லது "அவர் இதனைக் கற்பனை செய்துவிட்டார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? "நான் அதனைக் கற்பனை செய்திருந்தால், குற்றம் என்மீதே சாரும்; நீங்கள் செய்யும் குற்றங்களிலிருந்து நான் நீங்கியவனாவேன்" என்று (நபியே!) நீர்கூறுவீராக!

36. மேலும், நிச்சயமாக அது: "(முன்னர்) விசுவாசம் கொண்டவர்களைத்தவிர, (இனி) உம்முடைய சமூகத்தாரில் ஒருவரும் நிச்சயமாக விசுவாசம் கொள்ளவே மாட்டார்கள்; ஆதலால், அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பதைப் பற்றி நீர் கவலைப்படாதீர்" என்று (நபி) நூஹ்வுக்கு வஹீ அறிவிக்கப்பட்டது.

37. மேலும், "நம்முடைய கண்கள் முன்பாகவே, நம்முடைய அறிவிப்பின்படி, ஒரு கப்பலை நீர் செய்யும்; அக்கிரமம் செய்தவர்களைப் பற்றி (இனி) நீர் என்னுடன் (பரிந்து) பேசாதீர். நிச்சயமாக அவர்கள் (பெரு வெள்ளத்தில்) மூழ்கடிக்கப்படுகிறவர்கள்"(என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது).

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قُوِيهِ سَخِرُوا مِنْهُ
 قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٢٨﴾ فَسَوْفَ
 تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُقِيمٌ ﴿٢٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ
 كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمِنَ وَمَا أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ
 اللَّهِ فَجَرِّبَهَا وَمُرْسُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ وَهِيَ تَجْرِي
 بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَنَادَى نُوحٌ لِابْنِهِ وَكَانَ فِي
 مَعْرَلٍ يُبْنَى ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ سَاوِي
 إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لِعَاصِمِ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ
 اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٣٣﴾
 وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ
 وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدَ اللَّقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿٣٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ
 أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكِيمِينَ ﴿٣٥﴾

قرآن حصص بضم الميم وإمالة الراء ١٢

الزبد

38. மேலும், அவர் கப்பலைச் செய்து கொண்டிருந்தார்; (அப்போது) அவருடைய சமூகத்தாரின் பிரதானிகள் அதன் சமீபமாகச் சென்ற போதெல்லாம் அவரைப் பரிகசித்தனர்; (அதற்க)வர், "நீங்கள் எங்களைப் பரிகசிப்பீர்களானால், (இப்போது எங்களை) நீங்கள் பரிகசிப்பதுபோல் நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களைப் பரிகசிப்போம்" என்று கூறினார்.

39. "யாருக்கு - அவரை, இழிவுபடுத்தும் வேதனை வருமென்பதையும், எவர் மீது நிலையான வேதனை இறங்குமென்பதையும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்வீர்கள்" (என்றும் கூறினார்).

40. இறுதியாக, நம்முடைய கட்டளை வந்து அடுப்பும் பொங்கிய போது, (நூஹே!), "ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் (ஆண், பெண் ஆகிய) இரண்டு கொண்ட ஜோடியை அதில் நீர் ஏற்றிக் கொள்வீராக! (அழிந்து விடுவார் என) எவரின் மீது நம் வாக்கு முந்தி விட்டதோ, அவரைத்தவிர உம்முடைய குடும்பத்தவரையும், (மற்ற) விசுவாசிகளையும் அதில் ஏற்றிக் கொள்வீராக" என்று நாம் கூறினோம்; வெகு சொற்பமானவர்களைத் தவிர (மற்றவர்) அவருடன் விசுவாசங் கொள்ளவில்லை.

41. அதற்க)வர், "இக் கப்பலானது செல்வதும், இது நிற்பதும் அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கொண்டாகும் (எனக்கூறி) இதில் ஏறுங்கள்; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக்கிருபையுடையவன்" என்று கூறினார்.

42. அக்கப்பலானது, மலைகளைப் போன்ற அலைகளில் அவர்களைக் கொண்டு சென்று கொண்டிருக்கிறது; நூஹ் தன் மகளை அழைத்தார்; அவளோ ஒதுங்கிய இடத்திலிருந்தான்; "என் மகனே! எங்களுடன் (விசுவாசித்து) நீயும் (இதில்) ஏறிக்கொள்; (விசுவாசிக்காது) நிராகரிப்பவர்களுடன் நீ ஆகிவிடவும் வேண்டாம்" (என்று கூறினார்).

43. அதற்க)வன், "தண்ணீரில் மூழ்குவதிலிருந்து என்னைப் பாதுகாக்கக் கூடிய ஒரு மலையின்பால் நான் ஒதுங்கிக் கொள்வேன்" என்று கூறினான்; அதற்க)வர், "இன்றையதினம் அல்லாஹ்வின் கட்டளையிலிருந்து யாருக்கு அவன் அருள் புரிந்திருக்கின்றானோ அவரைத்தவிர காப்பாற்றுகிறவர் எவருமில்லை" என்று கூறினார். (அச்சமயம்) அவ்விருவருக்கிடையிலும் ஓர் அலை எழும்பி குறுக்கிட்டது; அப்போது மூழ்கடிக்கப்பட்டவர்களில் அவன் ஆகிவிட்டான்.

44. (பின்னர்) "பூமியே! நீ உன் நீரை விழுங்கிவிடு! வானமே! (மழை பொழிவதை) நிறுத்திக்கொள்" என்றும் கூறப்பட்டது. நீர் (குறைக்கப்பட்டு பூமியினுள்) வற்றவைக்கப்பட்டது. (அவர்கள் அழிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய) காரியமும் முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. (அக்கப்பலும்) ஜூதி (என்னும் மலை) யின் மீது நிலை பெற்றும் விட்டது; அநியாயக்காரர்களான சமூகத்தார்க்கு (இத்தகைய) அழிவுதான்" என்றும் கூறப்பட்டது.

45. மேலும், நூஹ் தன் இரட்சகனை அழைத்தார்; அப்பொழுது அவர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக, என் மகன் என் குடும்பத்திலுள்ளவன்; நிச்சயமாக (நீ என் குடும்பத்தினரைக் காப்பாற்றுவதாக வாக்களித்த) உன்னுடைய வாக்குறுதியும் உண்மையானது; மேலும், தீர்ப்பளிப்போரில் நீ மிக மேலாகத் தீர்ப்பளிப்பவன்" என்று கூறினார்.

قَالَ يَنْوَحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا
 تَسْأَلُنْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ
 الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي
 بِهِ عِلْمٌ وَالْأَتَغْفِرُ لِي وَتَرْحَمَنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥٧﴾
 قِيلَ يَنْوَحُ أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ
 مِمَّنْ مَعَكَ وَأَمْرٌ سَنَنْتَهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٨﴾
 تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
 وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٩﴾
 وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
 إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٦٠﴾ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾
 وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُكُمْ وَارْتَبُكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِي الْهَتِنَاعِ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

معانقة ٩ عند المتأخرين ١٢
 الوقف على فاصلا حسن والبق ١٢

46. (அதற்கு) "நூஹே! நிச்சயமாக அவன் உம் குடும்பத்தினரில் உள்ளவனல்லன்; நிச்சயமாக அவன் ஒழுக்கமில்லா செயலுடையவன்; ஆதலால், எதில் உமக்கு (உறுதியான) அறிவு இல்லையோ அதைப்பற்றி நீர் என்னிடம் கேட்க வேண்டாம்; அறியாதோரில் உள்ளவராக நீர் ஆவதை விட்டும் நிச்சயமாக நான் உமக்கு நல்லுபதேசம் செய்கிறேன்" என்று கூறினான்.

47. அ(தற்கு)வர், "என் இரட்சகனே! எதில் எனக்கு (உறுதியான) அறிவு இல்லையோ அது பற்றி (இனி) உன்னிடம் கேட்பதை விட்டும் உன்னைக் கொண்டே நிச்சயமாக நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்; மேலும், நீ என்னை மன்னித்து, எனக்கு நீ கிருபை செய்யாவிடில், நிச்சயமாக நான் நஷ்டமடைந்தோரில் ஆகிவிடுவேன்" என்று கூறினார்.

48. "நூஹே! உம் மீதும், உம்முடனிருப்பவர்களிலிருந்துள்ள சமூகத்தவர்கள் மீதும் நம்முடைய சாந்தியுடனும், அபிவிருத்தி (பரக்கத்)களுடனும் நீர் இறங்குவீராக! (பிற காலத்தில்) இன்னும் சில சமூகத்தவர்கள் - (இவ்வுலகில்) அவர்களை நிச்சயமாக நாம் சுகமனுபவிக்கச் செய்வோம்; பின்னர், நம்மிலிருந்து துன்புறுத்தும் வேதனை அவர்களை வந்தடையும்" என்று கூறப்பட்டது.

49. (நபியே!) இவை (உமக்கு) மறைவான செய்திகளில் உள்ளவையாகும்; நாம் இதனை உமக்கு அறிவிக்கின்றோம்; இதற்கு முன்னர் நீரோ, அல்லது உம்முடைய சமூகத்தாரோ இவற்றை அறிந்திருக்கவில்லை; ஆகவே, (நபியே! கஷ்டங்களைச் சகித்துப்) பொறுமையுடனிருப்பீராக! நிச்சயமாக (நல்ல) முடிவு பயபக்தியுடையவர்களுக்காகும்.

50. மேலும், ஆது (சமூகத்தாரின்) பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஹூதையும் (நம் தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்); அவர் கூறினார்: "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ் ஒருவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் உங்களுக்கு இல்லை; (வேறு நாயன் உண்டென்று கூறினால்) நீங்கள் (பொய்க்) கற்பனை செய்பவர்களே தவிர (வேறு) இல்லை.

51. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இதற்காக நான் உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி என்னைப் படைத்தானே அத்தகையவனிடமே தவிர (வேறு யாரிடமும்) இல்லை; (இதை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டீர்களா?

52. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனிடம் பிழை பொறுக்கத்தேடுங்கள்; அப்பால் (தல்பாச் செய்து) அவன் பக்கமே திரும்புங்கள்; (அவ்வாறு செய்வீர்களாயின்) மழையை உங்கள் மீது தொடர்ச்சியாக பொழியச்செய்வான்; உங்களுடைய பலத்திற்கு மேல் பலத்தையும் உங்களுக்கு அதிகரிக்கச் செய்வான்; மேலும், குற்றவாளிகளாக நீங்கள் (அவனைப்) புறக்கணித்து விடாதீர்கள்" (என்றும் கூறினார்).

53. அ(தற்கு)வர்கள், "ஹூதே! (நாம் கேட்டவாறு) எந்த ஒரு தெளிவான ஆதாரத்தையும் நீர் நம்மிடம் கொண்டு வரவில்லை; உம்முடைய சொல்லுக்காக நாங்கள் எங்களுடைய தெய்வங்களை விட்டு விடுகிறவர்களும்ல்லர்; உம்மை நாங்கள் நம்பிக்கை கொள்ளக் கூடியவர்களும்ல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

اِنْ نَقُولُ اِلَّا اَعْتَرِكَ بَعْضُ الْهَيْتَابِ سَوْءٍ ۗ قَالَ اِنِّي اَشْهَدُ اللّٰهَ
 وَاَشْهَدُ وَاِنِّي بَرِيٌّ مِّمَّا تَشْرِكُونَ ﴿٥٧﴾ مِنْ دُونِهِ فَاكِيدُوْنِي جَمِيْعًا
 ثُمَّ لَا تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٨﴾ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
 اِلَّا هُوَ اَخَذُ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّيْ عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٩﴾ فَاِنْ
 تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَا اُرْسَلْتُ بِهِ اِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّيْ قَوْمًا
 غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوْنَهُ شَيْئًا اِنَّ رَبِّيْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿٦٠﴾ وَ
 لَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُوْدًا وَاَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَ
 نَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٦١﴾ وَتِلْكَ اَعَادُ جَدُّ وَاٰبَاؤَ رَبِّيْمُ
 وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاَتَّبَعُوْا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٦٢﴾ وَاَتَّبِعُوْا اِنِّي
 هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَةٌ وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِلَّا اِلٰنَّ عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ
 اِلَّا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمٌ هُوْدٍ ﴿٦٣﴾ وَاِلَى شُوْدٍ اَخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يَقُوْمُ
 اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ اَنْشَأَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ
 وَاَسْتَعْمَرَكُمْ فِيْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تَوْبُوْا اِلَيْهِ اِنَّ رَبِّيْ قَرِيْبٌ
 مُّجِيْبٌ ﴿٦٤﴾ قَالُوْا اِيْضًا قَدْ كُنْتَ فَيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَا اَتْتُمُنَّانِ
 نَعْبُدَا مَا يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُّرِيْبٍ ﴿٦٥﴾

﴿٥٧﴾
 وَقَعَ لَانْم

54. (அன்றி) "எங்களுடைய தெய்வங்களிற் சில, கேட்டைக்கொண்டு உம்மைப் பிடித்துக்கொண்டு விட்டன என்பதைத் தவிர, நாங்கள் (வேறு எதையும்) கூறுவதற்கில்லை" (என்றார்கள்) அ(தற்க)வர், "நிச்சயமாக நான், அல்லாஹ்வை சாட்சியாக்குகிறேன்; இன்னும், நிச்சயமாக நான் (அவனையன்றி) நீங்கள் இணைவைப்பவைகளிலிருந்து விலகிக் கொண்டவன் என்பதற்கு நீங்களும் சாட்சியாயிருங்கள்" என்று கூறினார்.

55. "அவனையன்றி (நீங்கள் இணைவைப்பவைகளிலிருந்து நான் நீங்கிக் கொண்டேன்), ஆகவே, நீங்கள் அனைவரும் எனக்கு (ச்செய்யக்கூடிய) சூழ்ச்சியைச் செய்துவிடுங்கள்; பின்னர், நீங்கள் எனக்கு அவகாசம் (ஏதும்) அளிக்கவேண்டாம்" என்றும் கூறினார்.

56. "நிச்சயமாக (என்னுடைய காரியங்கள் யாவற்றையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களுடைய இரட்சகனுமாகிய அல்லாஹ்வின் மீது நான் நம்பிக்கை வைத்துவிட்டேன். (பூமியின் மீது) ஊர்ந்துதிரியும் எந்த ஜீவராசியாயினும் – அதன் முன்நெற்றி உரோமத்தை அவன் பிடித்துக்கொண்டே தவிர இல்லை; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் நேரான வழியின் மீதுருக்கின்றான்" (என்றும்),

57. "நீங்கள் (என்னைப்) புறக்கணிப்பீர்களாயின், நான் உங்களிடம் எதனைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டேனோ அதனை நிச்சயமாக நான் உங்களிடம் சேர்ப்பித்து வைத்து விட்டேன்; (உங்களை அழித்து) உங்களை அல்லாத வேறுசமூகத்தை என் இரட்சகன் (உங்கள் இடத்தில்) பகரமாக்கிவிடுவான்; (இதற்காக) நீங்கள் அவனுக்கு எப்பொருளாலும் (யாதொரு) தீங்கும் செய்து விட முடியாது; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் யாவற்றையும் பாதுகாப்பவன்" (என்றும் கூறினார்).

58. மேலும், (அவர்களுக்கு தண்டனைக்குரிய) நம்முடைய உத்தரவு வந்தபொழுது, ஹூதையும், அவருடன் விகவாசங் கொண்டவர்களையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளால் நாம் காப்பாற்றிவிட்டோம்; கடுமையான வேதனையிலிருந்தும் நாம் அவர்களைக் காப்பாற்றிவிட்டோம்.

59. (நபியே!) அது(தான்) ஆது (கூட்டத்தினர் சரித்திரமாகும்); அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனின் அத்தாட்சிகளை மறுத்து அவனுடைய தூதர்களுக்கு மாறுபாடும் செய்தார்கள்; பிடிவாதக்காரனான ஒவ்வொரு வம்பனின் கட்டளையையும் அவர்கள் பின்பற்றவும் செய்தார்கள்.

60. மேலும், இவ்வுலகிலும், மறுமை நாளிலும் (அல்லாஹ்வுடைய) சாபத்தால் அவர்கள் தொடரப்பட்டார்கள்; அறிந்துகொள்ளுங்கள்: நிச்சயமாக ஆது (கூட்டத்தினர்), தங்கள் இரட்சகனை நிராகரித்தார்கள்; ஹூதுடைய சமூகத்தாராகிய ஆதுக்குக் கேடுதான் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

61. மேலும், ஸமுது (கூட்டத்தினர்) பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஸாலிஹை (நம் தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்) – அவர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வை (அவன் ஒருவனையே) நீங்கள் வணங்குங்கள்; உங்களுக்கு அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; அவனே உங்களைப் பூமியிலிருந்து உண்டாக்கினான்; அதிலேயே அவன் உங்களை வசிக்கச் செய்தான்; ஆதலால், நீங்கள் அவனிடமே பிழை பொறுக்கத் தேடுங்கள்; பின்னர், தவ்பாச் செய்து அவன் பக்கமே திரும்புங்கள்; நிச்சயமாக என்னுடைய இரட்சகன் (உங்களுக்கு) மிகச் சம்பமானவன், (பிரார்த்தனைகளை) அங்கீகரிப்பவன்" என்று கூறினார்.

62. அ(தற்க)வர்கள், "ஸாலிஹே! இதற்கு முன்பெல்லாம் நீர் எங்களுடைய விருப்பத்திற்குரியவராக இருந்தீர்; எங்கள் மூதாதையர் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவைகளை நாங்கள் வணங்குவதை விட்டும் நீர் எங்களைத் தடை செய்கிறீரா? மேலும், நீர் நம்மை எதனளவில் அழைக்கிறீரோ அதனைப்பற்றி நிச்சயமாக நாம் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்திலிருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَتِهِ مِّن رَّبِّي وَآتَنِي مِنْهُ
 رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ
 تَخْسِيرٍ ﴿١٣﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فذُرُّوهَا تَأْكُلُ فِي
 أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿١٤﴾
 فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ
 مَكْدُوبٍ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٦﴾
 وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿١٧﴾
 كَانُوا لَمْ يَكُونُوا فِيهَا إِلَّا نَشْوَءَ كَفْرٍ وَإِنَّهُمْ لَلْأَبْعَدَاءُ
 لِلشُّوَدَعِ ﴿١٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا
 قَالَ سَلَامٌ قَمَا لَيْتَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿١٩﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ
 لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَأَوَّجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا
 أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٢٠﴾ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا
 بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٢١﴾ قَالَتْ يَوَيْلَتِي أَلِدُ
 وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا الشَّيْءُ عَجِيبٌ ﴿٢٢﴾

63. அ(தற்க)வர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் கவனித்தீர்களா? நான் என் இரட்சகனின் தெளிவான அத்தாட்சியின் மீதிருக்க, அவன் தன் புறத்திலிருந்து அருளையும் எனக்குக் கொடுத்திருக்க, நான் அவனுக்கு மாறு செய்தால், (அதற்காக அவன் என்னைத் தண்டித்துவிட்டால் அந்நேரத்தில்) அல்லாஹ்விடத்தில் எனக்கு உதவி செய்பவர் யார்? நீங்களோ, எனக்கு நஷ்டத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) அதிகமாக்கி விடமாட்டீர்கள்" என்று கூறினார்.

64. "அன்றியும் என்னுடைய சமூகத்தாரே! உங்களுக்கு ஓர் அத்தாட்சியாக, இது அல்லாஹ்வுடைய ஒரு பெண் ஒட்டகமாகும்; ஆகவே, அதனை விட்டுவிடுங்கள்; அல்லாஹ்வுடைய பூமியில் மேய்ந்து கொள்ளும்; அதற்கு யாதொரு தீமையும் செய்ய(க் கருதி) அதனைத் தொடாதீர்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) மிகவும் சமீபித்த வேதனை உங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும்" (என்றும் கூறினார்).

65. ஆகவே, அவர்கள் (அதன் கால்நரம்பினை துண்டித்து) அதை அறுத்து விட்டார்கள்; அப்பொழுது, அவர் மூன்று நாட்கள் வரையில் உங்கள் வீடுகளில் நீங்கள் சுகமடையுங்கள்; இது பொய்ப்பிக்கப்படாத வாக்காகும்" என்று கூறினார்.

66. நம்முடைய கட்டளை(க்கொப்ப வேதனை அவர்களுக்கு) வந்தபொழுது, ஸாலிஹையும், அவருடன் விசுவாசம் கொண்டோரையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளைக் கொண்டு அந்நாளின் இழிவை விட்டும் நாம் காப்பாற்றினோம். (நபியே!) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் - அவனே பலமிக்கவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தவன்.

67. மேலும், அநியாயம் செய்தோரை பயங்கரமான இடி முழக்கம் பிடித்துக் கொண்டது; ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் காலைப் பொழுதை குப்புற விழுந்தநிலையில் (இறந்து)கிடக்க, அடைந்தனர்.

68. அதில் அவர்கள் ஒரு காலத்திலும் வசித்திருக்காதவர்களைப்போல் (அழிந்துவிட்டனர்). நிச்சயமாக, ஸமூது (கூட்டத்தினர்) தங்கள் இரட்சகனை நிராகரித்து விட்டார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; அந்த ஸமூது (கூட்டத்தினர்) க்கு நாசம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

69. திட்டமாக, (மலக்குகளான) நம்முடைய தூதர்கள் இப்றாஹீமுக்கு நன்மாராயம் கொண்டு வந்து, "உமக்குச் சாந்தி உண்டாவதாக, என்று கூறினர்; (அதற்கு, "உங்களுக்கும்) சாந்தி உண்டாவதாக!" என்று கூறி (விருந்தளிக்க, அறுத்துப்) பொரித்ததொரு கன்றை(அதன் மாமிசத்தைக் கொண்டுவருவதில் அவர் தாமதிக்கவில்லை.

70. ஆனால், அவர்களுடைய கைகள் அதன்பால் செல்லாததை அவர் கண்டபோது, அவர்களைப்பற்றி அவர் சந்தேகித்தார்; அவர்களைப்பற்றிய பயத்தையும் அவர் (தன்) மனதில் உணர்ந்தார்; (அப்பொழுது) அவர்கள், "நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நாங்கள் "லூத்"துடைய சமூகத்தார்பால் அனுப்பப் பட்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.

71. மேலும், அவருடைய (வயதான) மனைவியும் (மறைவில் அங்கு) நின்று கொண்டிருந்தார்; அப்போது அவர் சிரித்தார்; பின்னர், அவருக்கு இஸ்ஹாக் பற்றியும், இஸ்ஹாக்குக்குப் பின்னர், யஃகூபு பற்றியும் நாம் நன்மாராயங் கூறினோம்.

72. "என்னுடைய கேடே! (மாதவிடாய் நின்று) நான் கிழவியாகவும், என்னுடைய இக்கணவர் ஒரு வயோதிகராகவும் இருக்க, நான் (கர்ப்பமாகி) பிள்ளை பெறுவேனா? நிச்சயமாக இது ஆச்சரியமான விஷயம்!" என்று (அவருடைய மனைவியாகிய) அவர் கூறினார்.

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ
 الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٦٦﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ
 وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٦٧﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
 لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٦٨﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ
 جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ لِاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مُرْدُوْدٍ ﴿٦٩﴾ وَلَمَّا
 جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئْتًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
 يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٠﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ
 كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ
 لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ
 رَشِيدٌ ﴿٧١﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
 وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٢﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ
 إِيَّاهُ إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٧٣﴾ قَالُوا يَلُوْطُ إِنَّهُ رَسُلٌ رَبِّكَ
 لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْبَيْلِ وَلَا
 يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ
 إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٧٤﴾

73. அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ்வுடைய கட்டளையைப் பற்றி நீ ஆச்சரியமடைகின்றாயா? அல்லாஹ்வுடைய அருளும், அவனுடைய பாக்கியங்களும், இவ்வீட்டிலுள்ள உங்கள் மீதுள்ளன; நிச்சயமாக அவன் புகழப்படுபவன்; மாட்சிமையுடையவன்" என்று கூறினார்கள்.

74. இப்றாஹீமை விட்டு திடுக்கம் நீங்கி அவருக்கு நன்மாராயமும் வந்தபோது, லூத்துடைய சமூகத்தாரைப் பற்றி அவர் நம்முடைய மலக்குகளுடன் தர்க்கம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்.

75. நிச்சயமாக இப்றாஹீம் மிக்க சகிப்புத்தன்மையுடையவர்; இளகிய மனமுடையவர்; (எதற்கும் அல்லாஹ்வின் பாலே) திரும்பக்கூடியவர்.

76. (ஆகவே, அத்தூதர்கள்,) "இப்றாஹீமே! நீர் இதைப் புறக்கணித்து விடும்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகனுடைய கட்டளை வந்து விட்டது; அன்றியும், நிச்சயமாக அவர்கள் - தட்ட முடியாத வேதனை அவர்களை வந்தடையும்" என்று கூறினார்கள்.

77. நம் தூதர்கள் லூத்திடம் வந்தபொழுது, அவர்களால் அவர் கவலைக்குள்ளாக்கப்பட்டார்; மேலும், (அவர்களைக் காப்பதற்கு தம் சக்தியின்மையினால்) அவர்களால் மன சங்கடத்திற்குள்ளானார், (அப்போது) "இது மிக்ககடினமான நாள்" என்றும் கூறினார்.

78. அன்றியும், அவருடைய சமூகத்தார் அவரின்பால் விரைந்தவர்களாக அவரிடம் வந்தனர்; முன்னரும் அவர்கள் தீயவற்றையே செய்து கொண்டிருந்தனர்; அதற்கு (லூத் நபி, அவர்களிடம்,) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இவர்கள் என்னுடைய பெண்மக்கள்; அவர்கள் உங்களுக்கு (த்திருமணத்திற்கு) மிக்க பரிசுத்தமானவர்கள்; ஆகவே, அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; என் விருந்தினர் விஷயத்தில் என்னை நீங்கள் அவமானப்படுத்தியும் விடாதீர்கள்; (உங்களுக்கு உபதேசிக்க) நேர்மையான மனிதன் (ஒருவர் கூட) உங்களில் இல்லையா?" என்று கூறினார்.

79. அ(தற்க)வர்கள், "உம்முடைய பெண்மக்களிடம் எங்களுக்கு எந்தத் தேவையுமில்லை என்பதை நீர் நன்கறிவீர்; நாங்கள் விரும்புவது என்ன என்பதையும் நிச்சயமாக நீர் அறிந்திருக்கிறீர்" என்றும் கூறினார்கள்.

80. அ(தற்க)வர் "உங்களைத் தடுக்கப் போதுமான பலம் எனக்கு இருந்திருப்பின், அல்லது பலமான ஆதரவை நான் அடைந்திருப்பின், (உங்களை தண்டித்து எதையெல்லாம் செய்ய இயலுமோ அவையனைத்தையும் செய்திருப்பேன்)" என்று கூறினார்.

81. (அதைச் செவியுற்ற விருந்தினர்களான மலக்குகள்,) "லூத்தே! நிச்சயமாக, நாங்கள் உமதிரட்சகனின் தூதுவர்களாவோம்; இவர்கள் நிச்சயமாக உம்மை வந்தடையவே முடியாது; இரவின் ஒருபகுதியில் நீர் உம் குடும்பத்துடன் செல்வீராக! உங்களில் ஒருவரும் (அவர்களைத்) திரும்பியும் பார்க்க வேண்டாம்; (உமக்கு மாறுசெய்த) உம்முடைய மனைவியைத் தவிர; அவர்களைப் பீடிக்கக்கூடிய (அழிவான)து நிச்சயமாக அவளையும் பீடிக்கும்; (அழிவு வர) நிச்சயமாக இவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட நேரம் விடியற்காலையாகும்; விடியற்காலையிக்குச் சமீபமாக இல்லையா?" என்று கூறினார்கள்.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ ٨٢ مَّسُومَةٍ عِنْدَ رَبِّكَ وَ
 مَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ٨٣ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا
 قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ٨٤ وَلَا
 تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ٨٥ وَيَقَوْمِ أَوفُوا
 بِالْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
 وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٨٦ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن
 كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ٨٧ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ٨٨ قَالَ الْوَيْسَعِيُّ
 أَصْلُوتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَأَنْ نَفْعَلَ
 فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ ٨٩ قَالَ
 يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنتُمْ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ
 رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ
 عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتِطَعْتُ ٩٠ وَمَا
 تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ٩١

82. நம்முடைய கட்டளை வந்ததும், அவர்களுடைய ஊரின் மேல்பகுதியை அதன் கீழ்ப்பகுதியாக (தலை கீழாக) ஆக்கிவிட்டோம்; அன்றியும், (அதற்கு முன்னர்) அதன் மீது சுடப்பட்ட செங்கற்களை (மழையாகப்) பொழியச் செய்தோம்.

83. ஆகவே, (பொழியப்பட்ட செங்கல் ஒவ்வொன்றும்) உம் இரட்சகனால் அடையாளமிடப்பட்டதாக இருந்தது; (புரட்டப்பட்ட) அ(வ்வூரா)னது இந்த அநியாயக்காரர்களுக்கு வெகு தூரமான துமல்ல.

84. "மத்யன்" (என்னும் ஊர்வாசிகள்) பாலும் அவர்களுடைய சகோதரர் ஷூஹபை (நம் தூதராக அனுப்பி வைத்தோம்) அவர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; உங்களுக்கு அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; அளவையும், நிறுவையையும் நீங்கள் குறைக்காதீர்கள்; நீங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருப்பதையே நான் காண்கிறேன்; (அவ்வாறிருக்க ஏன் மோசம் செய்கிறீர்கள்? அவ்வாறு செய்தால்) நிச்சயமாக (உங்களைச்) சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடிய ஒருநாளின் வேதனையை உங்கள் மீது நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

85. "அன்றியும் என்னுடைய சமூகத்தாரே! அளவையும், நிறுவையையும் நீதமாகவே நிறைவு செய்யுங்கள்; மனிதர்களுக்கு அவர்களுடைய பொருட்களைக் குறைத்தும் விடாதீர்கள்; பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களாக வரம்புமீறியும் அலையாதீர்கள்".

86. "நீங்கள் விசுவாசங் கொண்டவர்களாக இருந்தால், (உங்கள் தொழிலில்) அல்லாஹ் மீதப்படுத்துவதே உங்களுக்கு மிக்க மேலானதாகும்; (நீங்கள் நிறுக்கும் போதும், அளக்கும் போதும் குறைத்தால் அதன் தீயவிளைவுகளிலிருந்து) நான் உங்களைப் பாதுகாப்பவனும் அல்ல" (என்றும் கூறினார்).

87. அ(தற்க)வர்கள், "ஷூஹபே! எங்கள் மூதாதையர் வணங்கியவற்றையும், அல்லது எங்களுடைய செல்வங்களில் நாங்கள் நாடியவாறு செய்வதை நாங்கள் விட்டுவிடுமாறும் (நீர் எங்களுக்குக் கட்டளையிடும்படி) உம்முடைய தொழுகையா உம்மை ஏவுகிறது?" நிச்சயமாக நீர்தான் மிக்க சகிப்புத் தன்மையுடையவர்; (இன்னும்) நேர்மையாளர்" என்று (பரிகாசமாகக்) கூறினார்கள்.

88. அ(தற்க)வர், என்னுடைய சமூகத்தாரே! என் இரட்சகனின் தெளிவான அத்தாட்சியின் மீது நான் இருப்பதையும், அவன் தன்னிடமிருந்து எனக்கு அழகான உணவை வழங்கி இருப்பதையும் நீங்கள் கவனித்தீர்களா? (ஆகவே) நான் (தீமையிலிருந்து) எதைவிட்டும் உங்களைத் தடுக்கின்றேனோ அதன்பால் (தீமையானவற்றைச் செய்துகொண்டு) உங்களுக்கு மாறுசெய்வதையும் நான் நாடவில்லை; என்னால் இயன்ற மட்டும் (உங்களைச்) சீர்திருத்துவதைத் தவிர (வேறெதையும்) நான் நாடவில்லை; எனக்கு நல்லுதவி அல்லாஹ்வைக் கொண்டே தவிர இல்லை; (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவன் மீதே நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன்; அவன்பாலே நான் மீளுகிறேன் என்று கூறினார்.

وَيَقَوْمٍ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ
 بِبَعِيدٍ ٨٩ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ وَأُوبَىٰ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ
 وَدُودٌ ٩٠ قَالُوا اإِشْعَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مَّا تَقُولُ وَإِنَّا
 لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا
 بِعَزِيزٍ ٩١ قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَ
 اتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ٩٢
 وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي
 مَعَكُمْ رَقِيبٌ ٩٣ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ
 آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
 فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ٩٤ كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا
 بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعَدَتْ نَهْرُودٌ ٩٥ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
 بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ٩٦ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ٩٧

89. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! என்னுடன் நீங்கள் பகைமைகொண்டிருப்பது நூஹ் உடைய சமூகத்தாரையும் அல்லது ஹூத் உடைய சமூகத்தாரையும் அல்லது ஸாலிஹ் உடைய சமூகத்தாரையும் பீடித்ததுபோன்ற (வேதனையான)து, உங்களையும் பீடித்துக் கொள்ளுமாறு உங்களைத் திண்ணமாகக் கமத்தி விடவேண்டாம்; இன்னும், லூத் துடைய சமூகத்தார் (வாழ்ந்த காலம்) உங்களுக்குத் தொலைவில் இல்லை."

90. "மேலும், உங்கள் இரட்சகனிடம் நீங்கள் மன்னிப்புக் கோருங்கள்; பின்னர் (மனம் வருந்தி) அவன் பக்கமே (தவ்பாச் செய்து) நீங்கள் மீளுங்கள்; நிச்சயமாக, என் இரட்சகன் மிக்கிருபையுடையவன்; மிக்க நேசிப்பவன்" (என்று கூறினார்).

91. அ(தற்க)வர்கள், "ஷூஐபே! நீர் கூறுபவற்றில் அநேகவற்றை நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை; நிச்சயமாக நாம் உம்மை எங்களில் மிக்க பலவீனமானவராகவே காண்கிறோம்; மேலும், உம்முடைய குடும்பத்தார் இல்லாவிடில் உம்மைக் கல்லெறிந்து (கொன்று) இருப்போம். மேலும், நீர் நம்முடைய மதிப்பிற்குரியவரல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

92. அ(தற்க)வர் "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வைவிட என்னுடைய குடும்பத்தார் உங்களுக்கு மிக்க மதிப்புடையவர்களா? நீங்களோ (அல்லாஹ்வாகிய) அவனை உங்களுடைய முதுகுக்குப் பின் தள்ளிப் புறக்கணித்து விட்டீர்கள்; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் நீங்கள் செய்யக்கூடியவற்றை சூழ்ந்து அறிகிறவன்" என்று கூறினார்.

93. அன்றியும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் உங்கள் வழியில் (உங்கள் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருங்கள்; நானும் (என் வழியில் என் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருக்கின்றேன்; எவருக்கு இழிவு படுத்தும் வேதனை அவரை வந்தடையும்? (என்றும்) இன்னும், பொய்யர் யார்? என்பதையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்; (அதனை) நீங்கள் எதிர்பார்த்தும் இருங்கள்; நிச்சயமாக நான் உங்களுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்" (என்று ஷூஐப் கூறினார்).

94. மேலும், (அவர்களிடம்) நம்முடைய கட்டளை வந்தபொழுது, ஷூஐபையும், அவருடன் விசுவாசங் கொண்டிருந்தோரையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளைக் கொண்டு நாம் (இரட்சித்துக்) காப்பாற்றினோம்; அநியாயம் செய்தவர்களை பேரிடி முழக்கம் பிடித்துக் கொண்டது; அவர்கள் காலைப்பொழுதை தங்கள் வீடுகளில் முகம்குப்புற (இறந்து) கிடக்க அடைந்தனர்.

95. அதற்கு முன்னர் அதில் அவர்கள் வசித்திருக்காதவர்களைப் போல்_ (அழிந்துவிட்டனர்.) ஸமுது நாசமானது போன்றே இந்த மத்தயன் சமூகத்தார்க்கும் நாசம் ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

96. இன்னும் நம் வசனங்களுடனும், தெளிவான சான்றுடனும் மூஸாவை நிச்சயமாக நாம் அனுப்பிவைத்தோம்_

97. ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய பிரதானிகளிடமும் (அவர் சென்றார்.) ஃபிர் அவ்னுடைய கட்டளையை அவர்கள் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்தனர்; ஃபிர் அவ்னுடைய கட்டளையோ நேர்மையுடையதாக இருக்கவில்லை.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
الْمُورُودُ ﴿٤٨﴾ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ
الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٤٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا
قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا
أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿٥١﴾ وَكَذَلِكَ
أَخَذْنَا مِنْكَ إِذَا أَخَذْنَا الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ
شَدِيدٌ ﴿٥٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ط
ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿٥٣﴾ وَمَا
تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَاتُكَلِّمُنَّ نَفْسٌ إِلَّا
بِأَذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِى
النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿٥٦﴾ خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا
يُرِيدُ ﴿٥٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِى الْجَنَّةِ خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ ﴿٥٨﴾

98. மறுமை நாளில், அவன் தன் சமூகத்தார்க்கு முன் (வழிகாட்டியாகச்) சென்று, அவர்களை (நரக) நெருப்பில் சேர்ப்பான்; அவர்கள் சென்று போய்ச்சேருமிடம் மிகக்கெட்டது.

99. (உலகமாகிய) இதிலும், மறுமைநாளிலும் சாபத்தால் அவர்கள் தொடரப்பட்டுள்ளனர்; அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த சன்மானம் மிகக்கெட்டது.

100. இவை, சில ஊர் (வாசி)களின் சம்பவங்களாகும். இவற்றை நாம் உமக்கு அறிவித்தோம்; இவற்றில் சில நிலைத்து இருக்கின்றன; சில அறுவடை செய்யப்பட்டு (வேறுகப்பட்டு) மீட்டன.

101. இன்னும், அவர்களுக்கு நாம் அநியாயம் செய்யவில்லை; எனினும் அவர்கள் தமக்குத்தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டனர்; எனவே, உமதிரட்சகனின் கட்டளை (அவர்களை அழித்துவிட) வந்த சமயத்தில், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்கள் அழைத்து (வணங்கிக்) கொண்டிருந்த அவர்களின் வணக்கத்திற்குரியவர்கள் அவர்களுக்கு எவ்விதப் பயனளிக்கவில்லை; அன்றியும், நஷ்டத்தைத்தவிர (வேறு எதையும்) அவர்களுக்கு அவர்கள் அதிகப்படுத்தவில்லை.

102. ஊர்களை - அவை அநியாயம் செய்து கொண்டிருக்க (வேதனையைக் கொண்டு) அவன் பிடித்தால் உம்முடைய இரட்சகனின் பிடி இப்படித்தான் இருக்கும்; நிச்சயமாக அவனுடைய பிடியானது துன்புறுத்தக் கூடியது; மிக்க கடினமானது.

103. மறுமையின் வேதனையைப் பயப்படக்கூடியவருக்கு நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அம்மறுமையானது, ஒரு நாள் - அதற்காக மனிதர்கள் ஒன்று சேர்க்கப்படுவார்கள்; இன்னும், அது (அவர்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வின் சந்நிதியில்) முன்னிலைப்படுத்தப்படும் நாளாகும்.

104. அதற்கென குறிப்பிடப்பட்ட தவணைக்காகவே தவிர, அதனை நாம் பிற்படுத்தி வைக்கவில்லை.

105. அது வரும் நாளில் அவனுடைய அனுமதியின்றி, எந்த ஆத்மாவும் (அவனுடன்) பேசமுடியாது; அவர்களில் துர்பாக்கியவானும், நற்பாக்கியவானும் மிருப்பர்.

106. எனவே, துர்பாக்கியமடைந்து விட்டனரே அத்தகையோர் - நரகத்தில் வீழ்த்தப்படுவார்கள்; அப்பொழுது வேதனையைத் தாங்க முடியாது - அதில் அவர்களுக்கு (கழுதையின் சப்தத்தைப் போன்று தொடக்கத்தில்) பெரும் கூச்சலும், (இறுதியில்) தேம்பியமுதலும் இருக்கும்.

107. உமதிரட்சகன் நாடினாலன்றி, வானங்கள், மற்றும் பூமி நிலைத்திருக்குங் காலமெல்லாம் அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், தான் நாடியதை (த்தடையின்றி)ச் செய்து முடிப்பவன்.

108. இன்னும் நற்பாக்கியமடைந்து விட்டனரே அத்தகையோர் - சுவனபதியில் (நுழைந்துவிடுவார்கள்); உமதிரட்சகன் நாடினாலன்றி, வானங்கள், மற்றும் பூமி நிலைத்திருக்குங் காலமெல்லாம் அதில்தான் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (அது) முடிவுறாத ஓர் அருட் கொடையாக (நிலைத்திருக்கும்).

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
 يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَنُوقِفُهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ
 مَنْقُوصٍ ١٠٩ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ١١٠ وَ
 لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي
 شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ١١١ وَإِن كُنتُمْ لَأَلْوَفِيِّتَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ
 إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ١١٢ فَاسْتَقِمُّ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ
 مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١١٣ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى
 الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَسْكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ١١٤ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُكُوعًا
 مِّنَ الْبَيْتِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي
 لِلَّذِينَ كَرِهُوا ١١٥ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ١١٦ فَلَوْلَا
 كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ
 الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَجْبَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ١١٧ وَمَا
 كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ١١٨

١١٨

109. மேலும், (நபியே!) இவர்கள் வணங்குபவைகளைப் பற்றி நீர் சந்தேகத்திலிருக்க வேண்டாம். (இதற்கு) முன்னர் இவர்களுடைய மூதாதையர் (யாதொரு ஆதாரமுமின்றி) வணங்கிக் கொண்டிருந்ததைப்போன்றே தவிர இவர்களும் வணங்கவில்லை. இவர்களுடைய (வேதனையின்) பாகத்தை இவர்களுக்கும், குறைவின்றி நிச்சயமாக, நாம் பூரணமாக கொடுக்கக்கூடியவர்கள்.

110. மேலும், நிச்சயமாக நாம் மூஸாவுக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; பின்னர், அதில் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளப்பட்டது; (அவர்களின் காலம் மறுமை தான் என்று) உமதிரட்சகனின் வாக்கு முன்னரே ஏற்பட்டிராவிடில், இவர்களுக்கிடையில் (இம்மையிலேயே) தீர்ப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கும்; மேலும், நிச்சயமாக அவர்கள் (குர்ஆனாகிய) அதைப் பற்றி அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்தில் இருக்கின்றனர்.

111. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களுடைய செயல்(களுக்குரிய கூலி)களை திட்டமாக அவர்களுக்கு பூரணமாகக் கொடுப்பான்; நிச்சயமாக அவன், அவர்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவன்.

112. (நபியே!) உமக்கேவப்பட்ட பிரகாரம் நீரும், உம்முடன் பச்சாதாபப் பட்டோரும், (நேரான வழியில்) உறுதியாக இருங்கள்; (இதில்) நீங்கள் வரம்பு மீறியும் விடாதீர்கள்; நிச்சயமாக, அவன் நீங்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கிறவன்.

113. (விசுவாசிகளே!) இன்னும், அநியாயம் செய்து கொண்டிருப்போரின் பால் (சிறிதும்) நீங்கள் சாய்ந்துவிடாதீர்கள்; அவ்வாறாயின், நரக நெருப்பு உங்களைத்தீண்டிவிடும்; அல்லாஹ்வையன்றி எந்த உற்ற நேசர்களும் உங்களுக்கு இல்லை; பின்னர், (எவராலும்) நீங்கள் உதவி செய்யப்படமாட்டீர்கள்.

114. மேலும், பகலின் இருமுனை (களாகிய காலை, மாலை) களிலும், இரவின் நேரங்களிலும் தொழுகையை நிறைவேற்றுவீராக! நிச்சயமாக நற்செயல்கள் தீய செயல்களைப் போக்கிவிடும்; (அல்லாஹ்வை) நினைவு கூர்வோருக்கு இது ஒரு நல்லுபதேசமாகும்.

115. மேலும், (நபியே) பொறுமையுடன் இருப்பீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் அழகானவற்றைச் செய்தோரின் கூலியை வீணாக்கிவிடமாட்டான்.

116. உங்களுக்கு முன்னிருந்த சமூகத்தார்களில், பூமியில் குழப்பம் செய்யாது தடுத்து வரக் கூடிய அறிவாளிகள் இருந்திருக்க வேண்டாமா? அவர்களிலிருந்து நாம் யாரைக் காப்பாற்றினோமோ அந்த சொற்ப எண்ணிக்கையினர் தவிர (மற்ற அனைவரும் குழப்பவாதிகளாக இருந்தனர்) ஆனால், அநியாயக்காரர்கள் எதில் சுகபோகமாக்கப் பட்டிருந்தார்களோ அதனையே பின்பற்றினார்கள்; இன்னும் குற்றம் செய்பவர்களாகவும் இருந்தனர்.

117. இன்னும், (நபியே!) ஊர்களை - அவ்வூரார் சீர்திருத்துபவர்களாக இருக்கும் நிலையில், அநியாயமாக உமதிரட்சகன் அழித்து விடுபவனாக இல்லை.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ
 مُخْتَلِفِينَ ۗ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
 رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۗ وَكُلًّا
 نَقَضُ عَلَيْكَ مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ مَن آتَيْنَاكَ الْوَسْطَانِ بِذُنُوبِهِمْ
 لَوْلَا ذِكْرُ اللَّهِ لَخَلَّتِ الْأَرْضُ مِن قَبْلِهِ وَالسَّمَاوَاتُ
 لَخَلَّتْنَ مِنْهُنَّ مِن قَبْلِهِ لَئِن لَّمْ يَظْهَرِ عَلَيْكَ
 آيَاتُنَا لَكُنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۗ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَهُوَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۗ

سورة يوسف مكية باب واحد عشر آياتها ثمانون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 الرَّقَّتْ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا
 أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ۗ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنَّ
 الْغُفْلِينَ ۝ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ
 عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۝

118. மேலும், உமதிரட்சகன் நாடியிருந்தால் (அனைத்து) மனிதர்களை ஒரே சமூகத்தினராக ஆக்கியிருப்பான்; இன்னும், அவர்கள் தங்களுக்குள் மாறுபட்டுக் கொண்டவர்களாகவே இருப்பார்கள் _

119. (அவர்களில்) உமதிரட்சகன் அருள் புரிந்தவர்களைத் தவிர; இதற்காகவே (மாறுபடும்) அவர்களைப் படைத்துமிருக்கிறான்; "(பாவம் செய்த) ஜின்கள் மற்றும் மனிதர்கள் ஆகிய அனைவராலும் நிச்சயமாக நான் நரகத்தை நிரப்புவேன்" என்ற உமதிரட்சகனின் வாக்கும் பூர்த்தியாகிவிட்டது.

120. நம் தூதர்களின் செய்திகளிலிருந்து உம் இதயத்தை எதைக்கொண்டு நாம் உறுதிப்படுத்துவோமோ, அவை ஒவ்வொன்றையும் நாம் உமக்குக் கூறினோம்; உமக்கு இவற்றில் உண்மை (யானவை)யும் விசுவாசிகளுக்கு நல்லுபதேசமும், நினைவுட்டலும் வந்துவிட்டது.

121. மேலும், விசுவாசங்கொள்ளாதவர்களுக்கு (நபியே!)நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் உங்கள் வழியில் (உங்கள் காரியங்களைச்) செய்து கொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக நாங்களும்(எங்கள் வழியில் எங்கள் காரியங்களை) செய்து கொண்டிருக்கிறோம்."

122. நீங்களும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக நாங்களும் (அதை) எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்."

123. வானங்களில் மற்றும், பூமியில் மறைந்திருப்பவை (யாவும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன; சகல காரியமும் அவனிடமே மீட்டப்படும்; ஆதலால், அவ(ன் ஒருவ)னையே நீர் வணங்குவீராக! (சகல காரியங்களையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக); அவன் மீதே நம்பிக்கையும் வைப்பீராக! உமதிரட்சகன், நீங்கள் செய்பவைகளைப்பற்றி பராமுகமானவனாகவுமில்லை.

அத்தியாயம் : 12

யூஸூஃப்

வசனங்கள் : 111 மக்கீ ருகூஃகள் : 12

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்னின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. அலிப் லாம் ரா. இவை தெளிவான (இவ்) வேதத்தின் வசனங்களாகும்.
2. நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக, இதனை அரபி (மொழி)யிலான குர் ஆனாக நிச்சயமாக நாமே இறக்கி வைத்தோம்.
3. (நபியே!) இந்தக் குர் ஆனை நாம் உமக்கு அறிவித்திருப்பதின்மூலம் மிக்க அழகான வரலாற்றை உமக்கு நாம் கூறுகிறோம்; இதற்கு முன்னர், நிச்சயமாக (இதனைப்பற்றி) அறியாதவர்களில் (ஒருவராக) நீர் இருந்தீர்.
4. யூஸூஃப் தன் தந்தையிடம், "என் தந்தையே! பதினொரு நட்சத்திரங்களையும், சூரியனையும், சந்திரனையும் நிச்சயமாக நான் (கனவில்)கண்டேன்; எனக்குச் சிரம் பணிபவையாக அவற்றை நான் கண்டேன்" என்று கூறிய சமயத்தில்,